

פרשת
בלק

עלון מס' 33

מרן

בית

לקבלת העלון במייל שילחו אלינו:
betmaran1234@gmail.com

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף שליט"א

שיעורו השבועי של מרן
הראשון לציון הגאון הגדול
רבינו יצחק יוסף שליט"א

כותב השיעור: הרה"ג הרב יצחק לוי שליט"א

העיר	הדלקת הנרות	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים*	19:14	20:25	21:21
תל אביב	19:32	20:23	21:18
חיפה	19:35	20:26	21:22
באר שבע	19:31	20:22	21:18

* לנוהגים 40 דקות לפני השקיעה

תוכן העניינים:

עמ' 1-4 השיעור השבועי

מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א

פרשת בלק

עמ' 5

הרה"ג רבי ברוך שרגא שליט"א

משפטי ישראל

עמ' 5

הרב ישראל לורי שליט"א

חכמת הנפש

עמ' 6

הרה"ג הרב י. ישראל לוגסי שליט"א

לחיות בבריאות

עמ' 6

פינת צמחי מרפא-כמון

פניני מרן

עמ' 7

סיפורים על גדולתו של מרן

ישועות גדולות

עמ' 7

סיפורים מהקוראים על ישועות

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להתפלל לרפואת
מוזכה הרבים הגאון הגדול הרב
בן ציון בן טובה מוצפי

שליט"א

בתוך שאר כל חולי עמ"י

הלכות הנאה ממעשה שבת

אבן יסוד

א. בענין הנאה ממעשה שבת, הזכרנו בשיעורים הקודמים את דברי הפרי מגדים (סימן שיח א"א סק"י) שהם אבן יסוד בדין זה, שכל דבר שנחלקו בו הפוסקים אם מותר לעשותו לכתחילה, אף על פי שאנחנו אוסרים לכתחילה, אבל בדיעבד שעשה מותר ליהנות, כיון שאיסור הנאה ממעשה שבת הוא מדרבנן, שנאמר על השבת "היא קודש" ואין מעשה קודש, וספק דרבנן להקל.

קולות שאין בהם ממש

ב. נפקא מינה לדוגמא לגבי הכנת תה בשבת. כבר המשנה ברורה (סימן שיח ס"ק לט) הזהיר על כך שרבים נכשלים ומקילים לעצמם בהכנת תה בקולות שאין בהם ממש. הגאון רבי יוסף משאש – שהיה תלמיד חכם גדול ורב בחיפה – בשו"ת מים חיים (חאו"ח סימן קיח), כותב שמותר לערות מים רותחים מכלי ראשון על התה, כיון ששמע שקולים את עלי התה, ואין בישול אחר קליה, וכמו שמותר לערות מים רותחים על גבי קפה שהוא קלוי.

קפה מידו של רבי עזרא עטיה

ג. אולם מרן זצ"ל (בשו"ת יחווה דעת ח"ב סימן מד עמ' קסז בהערה) לפני עשרות שנים דחה את דבריו, שהתה אינו דומה לקפה, שהרי התה אינו ראוי לאכילה לאחר שייבשו אותו בתנור, כי הוא נועד רק לתת טעם במים ולעשות ממנו "כוס תה". אבל קפה אפשר לאכול עם סוכר, וכמו שכתב בשו"ת גינת ורדים (חאו"ח כלל ג סימן ג) בשם מהר"י פראג', שהולכי דרכים היו לוקחים אתם קפה וסוכר שמחזיק מעמד בדרך ארוכה, ואוכלים ממנו עם סוכר. וכן סיפרו לי על הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, שהיה מגיע לישיבת פורת יוסף בשכונת 'גאולה' לבחון את התלמידים. לישיבה בשכונת 'קטמון' הוא לא רצה להגיע כיון שיש שם פנימיה, ורבי עזרא עטיה התנגד לפנימיה, אמנם הם היו מוכרחים לעשות פנימיה כיון שהיו שם תלמידים מכל הארץ, אבל הרב לא רצה להגיע לשם. וכשהיה בוחן בישיבת פורת יוסף בגאולה, מי שענה טוב היה עושה 'פותח את ידך' והרב היה

נותן לו כפית סוכר וכפית קפה, כמו סוכריה, אז לא היו סוכריות בשפע כמו שיש היום. ומי שזכה לקבל קפה וסוכר מרבי עזרא עטיה, כמה היה שמח... אבל עלי התה לא ראויים לאכילה כלל, ולכן צודק המשנה ברורה שיש נוהגים בעלי התה קולות לא נכונות.

תה ונענע

ד. גם שקית תה אין לערות עליה מים חמים מכלי ראשון, ויש מחמירים גם בכלי שני, כיון שעלי תה הם דקים מאוד ויש לחוש שהם מ'קלי הבישול' ומתבשלים אפילו בכלי שני, ואכן רואים שצבעם משתנה כשנותן אותם במים חמים בכלי שני, ולכן יניח אותם בכלי שלישי. אבל עלי נענע – כמובן מגידול מיוחד ללא תולעים – מותר לתת בכלי שני, כי אינם דקים כל כך כמו עלי תה, ואין צבעם משתנה לאחר שנותן אותם בכלי שני.

כלי ראשון וכלי שני וכלי שלישי

ה. כלי ראשון הוא הכלי שעמד על האש, כגון מיחם חשמלי שיש בו גוף חימום, או קומקום שעל הפלאטה, אין לערות ממנו על שום דבר שהרי עירוי מכלי ראשון מבשל, אלא שופך לכוס והכוס הוא כלי שני, ויכול לתת שם את עלי הנענע, אבל אם רוצה לעשות תה יחמיר לשפוך את המים מהכוס לכוס אחרת שהיא כלי שלישי, ושם יתן את עלי התה. או יכול גם כן לערות מהכוס – הכלי שני – על עלי התה.

לא כל שמועה נכונה

ו. יש אומרים שמועה בשם החזון איש – זה לא כתוב בספרים שלו – שהמיחם שעל הפלאטה או מיחם עם גוף חשמלי שמוציא מהברז שלו מים לכוס, הכוס נחשבת כלי ראשון, כי המיחם עדיין עומד על האש, ולא אמרו כלי שני אלא כשהוציא את המיחם מהאש לשיש, ומשם עירה לכלי אחר. אבל לא נראה לי שזה נכון, לא כל השמועות בשם החזון איש נכונות, שהרי התוס' (שבת מ ע"ב ד"ה ושמע) מסבירים את החילוק בין כלי ראשון לכלי שני, כי לכאורה מדובר באותן מעלות חום כמעט, ואף על פי כן אם תכניס למשל תפוח אדמה לא מבושל כראוי, בכלי ראשון הוא יתבשל ובכלי שני לא יתבשל, והטעם

המעוניין לקבל את העלון לביתו בדואר 24 בעלות השליחה חייגו: 02-6502728

המעוניינים לשימוע את השיעור של מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חייגו שילחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

כולל לב אריאל

שיתופות בלימוד

הסכם יששכר וזבולון

שיום אכס,

אני רוצה להסב את תשומת לבכם בפרק
הקדמה, להצגה מוצאת, וחיא ולקחת
שיתופות.

שמי אלוס אב-7 ילידי ברוך ה' אני אברק
הולמס בכולל חלכה יום שום ולתלמודים
חוצאות לחיה גבוהות אני לקבל מלגת אלוסיס
ש-1000 ₪ וקצבת ביטוח לאומי 980 ₪
אני בטוח שכולם מסכימים איתי שיום הכנסה
כזו אי אפשר לקרוב. כלומר שיש לי אפשרות
להשתלב בשוק העבודה ולקבל פרנסת משפחתי
ויש לי גם הרבה מה להציל. אבל אני יודע
שמשפחתי חשובה לי יותר מכל שאר ספון
באחיה של תורה, ואנישק ללמוד.

אשמח שיום אתם תהיו חלק בשלוחת הילומ
שלי אלמנה אבריות ציוג הגון. ציל קודם
ואתם תהיו אנשנות הסכם יששכר וזבולון, כך
ביחד נשמור על חלום התורה.

להסכם שיתופות חייגו:
02-6508484

הסגולה השבועית

סגולה לשלום בית

לקפל את הטלית במוצאי שבת

קודש, מיד אחרי ההבדלה.

מתוך סגולות נפלאות.

העלון מוקדש

לע"נ אפרת בת חיה רחל
ולרפוא"ש והצלחה בכל של
חיה בת רחל מרים תחי'

הוא, לפי שכלי ראשון עמד על האש ולכן דפנותיו חמים והולך ומבשל, אבל כלי שני
שדפנותיו לא התחממו מהאש, אף על פי שהמים שבו הם חמים, אבל הוא הולך ומתקרר,
ואין לו כח לבשל. וכמו שהיו עושים כאן בשיעור למרן זצ"ל, כשהיו רוצים לקרר לו את
התה היו מעבירים מכוס לכוס כדי שהדפנות יקררו. ולכן גם כשמערה מהמיחם חשמלי
לכוס, דין הכוס ככלי שני, ולדעת מרן השלחן ערוך (סימן שיח) כלי שני לא מבשל כלל,
ורק ביצה חיה אין לתת בכלי שני, כיון שענינו רואות שהיא מתבשלת שם. וכן מחמירים
בהכנת תה לעשות בעירוי מכלי שני, אבל שאר דברים מותר.

התמונות יפות, אבל ההלכות...

ז. יש אחד שחיבר ספר הלכות שבת עם ציורים יפים, זה טוב לילדים להמחיש להם כל
דבר, התמונות יפות, אבל ההלכות חבל... הוא כותב שם שכלי שני מבשל. ואפילו כלי
שלישי אם היד סולדת בו הוא מבשל. האם הוא לא יודע מה שכתוב בשלחן ערוך? גם
באורח חיים (סימן שיח סעיף ט, יב, יג), וגם ביורה דעה (סימן סח סעיף י, יא, וס' קה סעיף ב), ומרן
בבית יוסף (סימן קה בדף הראשון בעמוד השני) כותב: שכלי שני אפילו מעלה רתיחות אינו
מבשל. לפעמים רואים בכוס שיש בו בועות כמו בכלי ראשון, אף על פי כן אינו מבשל.
לכן אם הוא רוצה לחלוק, שיציין שדעת מרן הבית יוסף שכלי שני אינו מבשל, והוא חולק,
נראה מי ישמע לו...

אני עושה לו הנחה

ח. פעם אותו מחבר שמע שדברתי עליו באיזה מקום, והוא נפגע: למה הרב דיבר עלי. אז
הזכרתי את שמו, עכשיו אני לא מזכיר את שמו, אני עושה לו הנחה. אבל הוא כותב ספר
לספרדים וצריך לפסוק כדעת מרן. יכול לכתוב: לדעת החיי אדם (כלל כ סעיף ד) והמשנה
ברורה (סימן שיח ס"ק מח) כלי שני שהיד נכית בו מבשל, והמחמיר תבוא עליו ברכה. אבל
אין לפסוק נגד דעת מרן השלחן ערוך שהיה מרא דאתרא. כותב מהר"י פראג' (ס' נט,
דנ"ד רע"א) – לפני 280 שנה – שמי שמחמיר נגד המרא דאתרא הוא מזלזל בכבוד רבותיו,
הוא מראה כאילו מרן היה מרבני צוהר חס ושולם, כאילו הוא לא מספיק בן תורה.

רובו יבש

ט. אם שמו את עלי התה בפינג'אן מערב שבת, ועירו עליהם מים רותחים, יכול לקחת
מהתמצית ולשפוך לכוס שיש בה מים חמים, כי כלי שני לא מבשל את המים. ואם נגמרו
המים שבפינג'אן, יכול לערות על העלים עוד מים רותחים, כיון שאין בישול אחר בישול
בדבר יבש, ואף על פי שיש עוד קצת לחות בעלים, הולכים אחרי הרוב, ורובו יבש, וכמו
שכתב המנחת כהן (בשער ב פרק ב בד"ה התנאי השני), והפרי מגדים (סימן רנג במש"ז ס"ק יג),
והשם חדש (דף נח ע"ד), והארץ חיים סתהון (סימן שיח סעיף ח), ולגבי הסוכר אין בעיה, כיון
שהוא מבושל ויבש אין בישול אחר בישול, ולכן יכול לתת בכוס את הסוכר ולערות עליו
מים רותחים מהמיחם.

קצת שוקולד לא יזיק

י. ובענין הסנס – מי התמצית – האם עדיף לתת קודם את הסנס ועליהם את המים
מהמיחם, או את המים תחילה ואחר כך את הסנס? יש מחמירים לתת קודם את התמצית
ועליה את המים, כדי שלא יהיה נראה כצובע כשנותן את התמצית לתוך המים. אבל
להלכה נפסק שאין צביעה במשקין, וכמו שכתב היראים (הובא בשבלי הלקט סימן פו) ועוד.
ולכן כותב המשנה ברורה (סימן שכ ס"ק נו) שמותר להוסיף יין אדום ללבן בשביל שיהיה
לו יין אדום לקדש עליו, שנאמר (משלי כג, לא) "אל תרא יין כי יתאדם". יש יין לבן 'כרמל
הוק' שהוא טוב לחולי סוכרת, ואם מוסיף קצת יין אדום לא יזיק לו. מרן זצ"ל היה חולה
סוכרת, ובמשך עשרות שנים היה אחי עושה לו זריקה בכל ארוחה, ואף על פי כן היה
לוקח שוקולד מריר מהמשלוח מנות ומניח במגירה כדי לטעום ממנו כשיתעייף בלילה.
יש ששותים קפה, אבל מרן מעולם לא שתה קפה, רק תה, הוא לימד תורה את הפרסים,
והם הרגילו אותו בשתיית תה. וכשהיה מתעייף היה לוקח קובית שוקולד מריר שיש בו
קפאין ומתעורר, כי קצת סוכר לא יזיק.

המתינו לנו בשמים

יא. לפני עשרות שנים – בשנת תשמ"ז – הוצאנו לאור את סידור "חזון עובדיה", הסידור
הראשון שיצא על פי פסקי מרן זצ"ל. גיסי רבי עזרא בר שלום שליט"א, כבר לפני 55 שנה
היה מדבר על כך שצריך להוציא סידור לפי פסקיו ונוסחאותיו של מרן, וכנראה המתינו
לנו בשמים עד שנוציא את הסידור הראשון. ושם כתבנו שמותר להוסיף יין אדום ליין לבן.
ובספר מנוחת אהבה ח"ג (פרק יג הערה 30) הקשה עלינו, שמה שאמרנו אין צביעה

1 דוקא בקידוש יש ענין לקדש על יין אדום, אבל בחופה יכול להביא לכתחילה יין לבן. יש כאלה שמחמירים
להביא דוקא יין אדום לחופה, אבל ראיתי לא פעם ולא פעמיים שנשפך על שמלת הכלה מהיין האדום,
ומסכנה הכלה כל החתונה בצער, עד שזוכה להגיע לחתונה והנה התלכלכה השמלה, לכן אני אומר
לחתנים להביא יין לבן, ואז גם אם נשפך לא ניכר על גבי השמלה הלכנה.

המעוניינים לשמוע את השיעור של מוריני ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א, בטלפון חייגו: 0527-108-108

לקבלת העלון במייל חינוג שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

לעשות ספק ספיקא בתרי גופי, וכאן גם כן הספק ספיקא הוא בתרי גופי, בשני אנשים, הספק הראשון שמא התוקע זכר, ובספק השני הוא קופץ לשומע שמא הוא נקבה. אבל לעולם ניתן לעשות ספק ספיקא אפילו לכתחילה כשהוא בגוף אחד, ולכן לגבי הכוס תה יש לנו שלשה ספיקות על אותו כוס והוא מועיל גם לכתחילה.

תלוי בספק דאורייתא לחומרא

טז. נידון זה אם עושים ספק ספיקא לכתחילה, תלוי בשאלה אם ספק דאורייתא לחומרא מהתורה או מדרבנן, אם נאמר שספק דאורייתא לחומרא מהתורה, אם כן ספק אחד הוא עדיין איסור תורה, וספק ספיקא מועיל מדין 'רוב', ולכן אין לעשות ספק ספיקא לכתחילה, כפי שאין מבטלים איסור לכתחילה. אבל אם ספק דאורייתא לחומרא מדרבנן לחומרא, אם כן ספק אחד הוא איסור דרבנן, וספק ספיקא מועיל מדין ספק דרבנן לקולא, ולכן אפשר לעשות ספק ספיקא אף לכתחילה. ולהלכה אנחנו תופסים שספק דאורייתא לחומרא מדרבנן לחומרא, כדעת הרי"ף והרא"ש (קידושין ה:), והרמב"ם (פ"ט מהלכות טומאת מת הלכה יב), והמאירי (קידושין ה:), ושאלות דרב אחאי גאון, והראב"ד (פ"י מהל' כלאים הכ"ז), ולכן אפשר לעשות ספק ספיקא אף לכתחילה.

מצות עשה חמור יותר

יז. יש עוד דחיה לראיה שהביא הרא"ם מטומטום, שם זה ספק במצות עשה של תקיעת שופר, ויש אומרים שבמצות עשה ספק דאורייתא לחומרא מהתורה לכולי עלמא, ולכן לא עבדינן ספק ספיקא בידיים, מה שאין כן בנידוננו לגבי הכנת תה בשבת זה ספק ספיקא בלא תעשה², ואפשר לעשות לכתחילה. ועל כן מעיקר הדין יכול לשפוך את המים החמים על גבי התמצית שבכוס, אם רוצה להחמיר כמאן דאמר יש צביעה במשקין, ואם רוצה לחוש למאן דאמר שיש בזה בישול יכול לעשות להיפך, כל אחד יעשה כרצונו.

נענע מגידול מיוחד

יח. שאלה מהקהל: האם מותר להכין תה עם נענע, הרי יש מצוי בהם תולעים. תשובת הרב: כפי שהדגשתי בדברי, צריך להקפיד לקחת נענע דוקא מגידול מיוחד ללא תולעים. יש חכם אחד שטען שיש בעלים מגידול מיוחד סכנה באכילתם, כיון שמרססים אותם בחומר זרחני מיוחד שגורם למחלה הידועה בר מינן, ולכן יש אחוזים גבוהים של 'חרדים' שחולים במחלה זו יותר משאר האוכלוסיה, כיון שהם מקפידים לאכול דוקא ירקות אלו. על כן הוא רצה לומר שאסור לאכול את הירקות הללו, חמירא סכנתא מאיסורא. הוא בא למרן זצ"ל ואמר לו שהוא רוצה לפרסם שאין לאכול ירק מגידול מיוחד ללא תולעים, ויעשו כמו שעשו פעם, ששוטפים היטב, ומה שלא רואים בעין מותר לאכול, כשם שמותר לאכול תולעים שלא נראים בעין רגילה אלא במיקרוסקופ. אבל מרן לא הסכים אתו, שהרי אי אפשר לבדוק היטב ירק רגיל, וכפי שהיה מעשה עם הרב צדקה זצ"ל, שמרן הוכיח לו שגם לאחר השטיפה והבדיקה נשארים חרקים, כי הם מפרישים חומר מיוחד שמגן עליהם ואינם נשטפים, וכן הם מתחבאים בתוך הירק 'בבורות שיחין ומערות', וכאשר מניחים את הירק בשמש, לפתע רואים אותם יוצאים ועושים הקפות, 'ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'... ואיך נכשיל את כל הבתי מלון והמסעדות והאולמות בארץ ובחו"ל באיסורי דאורייתא, כל תולע ותולע חמש מלקיות.

לא ראוי להיות דיין

בזמן שמרן זצ"ל היה רב ראשי, היה אחד שרצה להתמנות לדיין, והרב גורן תמך בו, אבל מרן התנגד לו, ונימק את התנגדותו לפי שראה אותו פעם אחת באיזו חתונה בגן אורנים בתל אביב אוכל חסה רגילה, וכמה שמרן הסביר לו בשעת מעשה שיש בזה חשש

2. שהרי אין מצות עשה לעשות תה בשבת, אלא רק עונג שבת. מרן זצ"ל היה מוסר שיעור בשבת בבית הכנסת אהל רחל בירושלים במשך שלש שעות, ואבא נקי ע"ה היה מסתובב עם מגש חצי כוסות תה וחצי מגש כוסות קפה, הפרסים היו לוקחים תה, ושאר הצבור היו לוקחים קפה...

במשקין, זה דוקא כשכוונתו לאכול או לשתות, אבל כשכוונתו לצבוע אסור. והביא בשם חסד לאלפים (סימן שכ סעיף ו) שיש לחוש שלא לעשות כן. אבל לא שם לב שהחסד לאלפים לא אסר מעיקר הדין אלא בדרך חשש וחומרא. וכן מבואר בדברי המשנה ברורה הנ"ל בשם הפרי מגדים להתיר. וכך פסק בשו"ת יביע אומר ח"ב (חא"ח סימן כ אות כ) שאפילו אם הוא מכוין לצביעה מותר, כיון שבאוכלין ומשקים אין דרך צביעה. ושם הוא חולק על הבן איש חי (שנה שניה פרשת פקודי אות ג) שאסר במתכוין לצבוע.

מותר להחמיר

יב. ולכן מי שבא לעשות 'פטל', יכול לשים מים ואחר כך את תרכיז הפטל. אם רוצה להחמיר כדעת הבן איש חי לשים תחילה את הפטל ועליו את המים, יכול להחמיר, אבל לפחות לא ימחה במי שעושה כפי עיקר הדין. מי שעושה כדעת מרן היביע אומר, לא עושה כדעת פוסק אחד אלא כדעת הרבה פוסקים, לא רק בהלכה זו, בכל דבר העושה כדעת מרן זצ"ל עושה כדעת עשרות פוסקים, מרן בענוה שלו מביא בספריו את כל מי שכתב בזה, אפילו דברי תלמידיו.

חומרא דאתי לידי קולא

יג. מי ששם את התמצית תחילה, יש כאן חשש בישול, כי יש בישול אחר בישול בלח, ואפילו אם התמצית היתה מונחת על גבי הפלאטה, אבל כשמוזג לכוס, התמצית היא כלי שני שאינו מבשל, ויש בזה גם חומרא, שאסור לבשל אותה, והוא מערה עליה מים רותחים מכלי ראשון, ויש בישול אחר בישול בלח, וכמו שפסק מרן השלחן ערוך (סימן שיח סעיף ד, ח, טו), מכל מקום מי שעירה את המים הרותחים על גבי התמצית בדיעבד היתה מותר, כיון שלדעת הרמב"ם (פ"ט מהלכות שבת ה"ג ופכ"ב ה"ח) והרשב"א והר"ן (שבת מ:) אין בישול אחר בישול בלח, יש לסמוך עליהם בדיעבד, וכמו שכתב הפרי מגדים הנ"ל, שכל דבר שיש בו מחלוקת, מותר בדיעבד ליהנות ממנו בשבת.

שלשה ספיקות להקל

יד. מעיקר הדין יש מקום להתיר אפילו לכתחילה לעשות תה באופן כזה שנותן את התמצית תחילה לתוך הכוס, ומערה עליה מים רותחים מהמיחם, שהרי יש לנו שלשה ספיקות, שמא כמאן דאמר שאין בישול אחר בישול גם בדבר לח, ואם תאמר כדעת רש"י (שבת לד:) ורבינו יונה (הובא בנימוקי יוסף בבא בתרא י.) והרא"ש (פ"ג דשבת סימן י) ורבינו ירוחם (נתיב יב ח"ג, דס"ט ע"ג) והטור ומרן (סימן שיח) שיש בישול אחר בישול בלח, שמא כדעת רשב"ם בתוס' (שבת מב: ד"ה אבל) שעירוי לא מבשל כלל. וכן דעת הרא"ה והרשב"א (בחידושי שבת מב ע"ב. אלא שבספרו תורת הבית בדיני מלחה בית ג שער ג דע"ז סע"א, כתב להחמיר כדעת ר"ת). ואם תאמר כדעת רבינו תם (בתוס' שם) שעירוי מבשל, שמא נאמר 'תתאה גבר', התחתון גובר, יש מחלוקת אם תתאה גבר או עילאה גבר, והתוס' (שבת מב. ד"ה נותן) כותבים שאם התחתון הוא מים מועטים לכל הדעות עילאה גבר, אבל דעת הרשב"א (שם ד"ה נותן) שאין חילוק בין מועטים למרובים, ולדעתם התמצית הצוננת שבכוס, היא מצננת את המים החמים כדין תתאה גבר, ואין המים החמים מבשלים אותה. ומכיון שיש ספק ספיקא יש להקל גם לכתחילה לתת את התמצית ועליה את המים החמים.

ספק ספיקא בידיים

טו. אמנם דעת הרא"ם (בתוס' הסמ"ג הל' מגילה דצ"ז ע"ב), שספק ספיקא מועיל רק בדיעבד, אבל אין לעשות ספק ספיקא בידיים לכתחילה. הוא מביא ראיה מדין טומטום שאינו מוציא לא את מינו ולא את שאינו מינו. טומטום הוא מלשון אטום, ואין ידוע אם הוא זכר או נקבה, לכן אינו יכול לתקוע בשופר להוציא את הזכר, שמא הוא נקבה ופטור מתקיעת שופר כדין מצות עשה שהזמן גרמא, ואינו מוציא אפילו את מינו, טומטום כמוהו, שמא התוקע נקבה והשומע זכר. ולכאורה במינו יש לנו ספק ספיקא, שמא התוקע זכר, ואם תאמר נקבה, שמא השומע גם נקבה. אלא ודאי לא עבדינן ספק ספיקא בידיים. אבל זו לא ראיה גמורה, כי יש לומר שלא מועיל שם ספק ספיקא מטעם אחר, כמו שכתב מרן השלחן ערוך ביורה דעה (סימן קי סעיף ט), שאין

כותב: ודע זה המחבר – מרן השלחן ערוך – כשכתב סתם ויש דעתו לפסוק לגמרי כהסתם, וכתב סברת היש לחלוק כבוד לבעליה, שגם הם גדולים ורבים, ויש מקומות שפשט המנהג לאסור כמותם. היה אחד חכם בעיניו בשכונת רמות שראה מה שכתבנו בספר עין יצחק בשם הרמ"ע מפאנו הנ"ל, לקח עט ומחק את הדברים, טען: וכי מרן כותב ספר לחלוק כבוד?! אבל ראשית, מה אתה חולק על הרמ"ע מפאנו שהיה בדורו של מרן וידע כוונתו היטב? וכוונת הרמ"ע, שאם תראה מי שעושה כסברת היש, אל תחשוב שזו חומרא מיותרת שהוא המציא, וכל הפטור מן הדבר ועושהו נקרא הדיט, אלא תדע שיש אומרים כך. יש אריכות רבה בנושא זה, ובספר עין יצחק (ח"ג עמ' תסד-תקא) כתבנו שלשים עמודים רק בענין זה, והבאנו ראיות ברורות מופתיות וחלוטות שהלכה כדעת הסתם לגמרי. והוא הדין כשמרן כתב יש ויש הלכה כדעת הוי"ש בתרא לגמרי. ולכן מותר לכתחילה לערות מים חמים מהמיחם על הקפה שחור שהוא קלוי, שאין בישול אחר קליה. ובפרט שיש עדות של רבותינו האחרונים – מהר"י פראג' ומהר"ם בן חביב ומהר"ם חיון (בשו"ת גינת ורדים חא"ח כלל ג סימן ג והלאה) – שהמנהג לערות מים רותחים מכלי ראשון על אבקת הקפה. אם מכין קפה בכלי שני לא יוצא טעים, אבל כשמערה מכלי ראשון יוצא קפה משובח לכבוד שבת.

זר פרחים מן עלי

כב. לפני כמה שנים נסעתי לג'רבא וקיבלו אותנו שם בכבוד גדול, כשהגעתי לשדה התעופה בשתיים עשרה בלילה בא קצין גבוה והביא זר פרחים מנשיא טוניס בן עלי, אחר כך הגיע עוד אחד עם זר מהרמטכ"ל. ושם המתינו לנו כל תושבי העיר אנשים נשים וטף, וליוו אותי בתופים ובמחולות עד בית הכנסת. ובמשך כל הזמן שהיינו שם היה לנו משמר צמוד 24 שעות. בלילה האחרון הגיע המארח באחת בלילה, הייתי יושב וכותב, והציע לי לעשות סיור ולראות איך ג'רבא היא אי שמוקף בים, הלכתי אתו, אבל שכחו להודיע למשטרה, ולפתע ותוהם כל העיר, נבהלו היכן נעלם הרב...

שטריימל עם 2 קומות

מסרתי להם שיעור בג'רבא, שם כולם צדיקים, היו כאלה שנראים אנשים פשוטים, אבל ראיתי אותם מתווכחים ביניהם בדברי תורה כמו תלמידי חכמים גדולים, אמרתי לאחד מהם: אם היית אשכנזי היה לך שטריימל עם שתי קומות...

שלחן ערוך הבחור

כג. הביאו לי שם בג'רבא 'שלחן ערוך הבחור', זה שלחן ערוך דפוס ראשון שהדפיס מרן עצמו, בלי הגהות הרמ"א, ולכן נקרא 'בחור' כמו בחור בלי אשה. ונתנו לי מתנה את השלחן ערוך הזה, וביקשתי מהם שיצלמו גם כן עותק אחד למרן זצ"ל, וכך עשו. ושם ראיתי כמה שינויים משמעותיים שניתן ללמוד מהם איך לפסוק את ההלכה. למשל בדין שלנו יש רישא, מציעתא, וסיפא, ברישא כתוב שיש מי שאומר שיש בישול אחר אפיה, במציעתא כתוב שאסור ליתן פת בכלי שני, בסיפא כתוב שיש מתירים, ולכן נחלקו האחרונים אם הסיפא חוזרת רק על המציעתא להתיר רק בכלי שני, או גם על הרישא ובא להתיר גם בכלי ראשון, וכל זה משום שבדפוס שלנו כתוב במציעתא "ואסור" ליתן פת בכלי שני. אבל בדפוס ראשון כתוב "ואסר" ליתן פת אפילו בכלי שני, כלומר הרישא והמציעתא היא דעה אחת שאוסרת בין בכלי ראשון בין בכלי שני, והדעה השניה חולקת ומתירה בין בכלי ראשון ובין בכלי שני. וזו הוכחה לדעת הכנסת הגדולה וסיעתו שהזכרנו. כשהגעתי לארץ הראיתי למרן זצ"ל את הראיה לפסיקתו מדפוס ראשון של השלחן ערוך, ומרן שמח מאוד, ומיד לקח עט והוסיף בגליון הספר את הראיה הזו.

בדיעבד לכולי עלמא מותר

כד. על כל פנים גם מי שנוהג להחמיר להכין קפה בכלי שני דוקא, בדיעבד שעשה בכלי ראשון, מותר לו לשתות את הקפה, כפי הכלל שהזכרנו, שכל דבר שיש בו מחלוקת בדיעבד מותר. אבל לפי הדין מותר אפילו לכתחילה להכין בכלי ראשון.

חמור של תולעים, הוא 'צפצף' עליו והמשיך לאכול, זה מעיד שאין לו יראת שמים, ואיך אפשר למנות איש כזה לדיין?!

מצילים רבבות מירשאל

ומה שטען אותו חכם שיש סכנה באכילת הירק ללא תולעים, זה לא נכון. אותם המגדלים שוטפים את הירק כמה שטיפות וסביר להניח שכל הריסוס עובר בשטיפה, אני ביקרתי באותם המקומות שמגדלים את הירק הזה, וראיתי את כל זה בעיני, ובירכתי אותם ועודדתי אותם על העבודה החשובה שהם עושים, שמצילים רבבות אלפי ישראל מאיסורים חמורים. וגם אם נשאר איזה שאריות מהחומר הזה, נראה שכל הסכנה היא רק אם אוכל הרבה ירק, כל יום ק"ג חסה, אבל אם אוכל מעט כפי שרגילים לאכול אין בזה חשש סכנה.

אפשר לסנן

גם אלה שעושים תה שיבא מגידול רגיל, הם אומרים: כך נהגנו במרוקו. אבל זה לא נכון אולי שם לא היה מצוי תולעים. כאן צריך להקפיד לקחת דוקא מגידול מיוחד ללא תולעים, או שישנן את התה במסננת צפופה כמו בד, שאין חשש שיעברו שם אותם חרקים. רק כשלווקח נענע להריח יכול להשתמש בנענע רגילה.

בישול אחר אפיה וקליה

יט. לגבי הכנת קפה בשבת, כתוב בשלחן ערוך (סימן שיח סעיף ה): יש מי שאומר שדבר שנאפה או נצלה – ואני מוסיף "או נקלה" – אם בישלו אחר כך במשקה יש בו משום בישול, ואסור ליתן פת אפילו בכלי שני שהיד סולדת בו, ויש מתירים. וכתב הרמ"א: הגה, בכלי שני. עד כאן. יש מחלוקת גדולה באחרונים אם הרמ"א בא לפרש דעת מרן שאין להתיר אלא בכלי שני, או שהוא בא לחלוק על מרן. הרב משאש (בשו"ת שמש ומגן ח"ב חא"ח סימן ח) פירש שמרן התיר דוקא בכלי שני. אבל מרן החבי"ב, רבי חיים בן יוסף בנבנישתי בכנסת הגדולה (סימן שיח בהגה"ט) פירש שלדעת מרן אין בישול אחר אפיה כלל, אפילו בכלי ראשון. וכן כתב מהר"י עייאש במטה יהודה (סי' שיח סק"ג). וכן כתב רבי רפאל בירדוגו – מרבני מרוקו – בספר תורות אמת (סימן שיח סעיף ה). וכן מוכח מדברי באר הגולה שציין על דברי המתירים: "ראבי"ה ומרדכי", והלא בטור ובבית יוסף מבואר שדעת האוסר היא דעת רבי אליעזר ממיץ בספר יראים (סי' רעד, דף קלד ע"ב) שהחמיר גם בכלי שני, והמתירים – הראבי"ה והמרדכי – מתירים אף בכלי ראשון. ובדאי שמה שכתב בשלחן ערוך הוא בהתאם למה שכתוב בבית יוסף, וכהבנת באר הגולה. מרן זצ"ל הביא את כל דברי האחרונים בשו"ת יחווה דעת (ח"ב סימן מד) ובשו"ת יביע אומר (ח"ח חא"ח סימן לה אות ב, ה).

ללמוד את כולם

כ. מרן היה מביא את כל הפוסקים, חכמי מרוקו, חכמי תימן, ליטאים, חסידים, לא כמו אחרים שרואים רק מה שכתבו רבותיהם, מרן חינך אותנו לראות את דברי כולם. יש אחד שכתב בשם הרב שך זצ"ל, שאין להסתכל בדברי האחרונים, אלא יראה רק מה שכתוב בשלחן ערוך. אבל איך איך נדע מה כתבו האחרונים אם לא נלמד אותם? אולי הוא התכוון לצעירים בתחילת לימודם, אבל אחרי שיודע ללמוד, אדרבה, כל יד המרבה לבדוק הרי זה משובח.

הכף החיים לשיטתו

כא. הכף החיים (סימן שיח ס"ק פב, פג, פה) כותב להחמיר שיכין קפה רק בכלי שני. אבל הוא תמיד סובר שיש להחמיר כשיטה המחמירה שהובאה בשלחן ערוך, אם מרן כתב 'סתם' להקל 'ויש' להחמיר, דעתו להחמיר כה"ש, ואם מרן כתב 'יש' להחמיר 'ויש' להקל, דעתו שיש להחמיר כה"ש קמא, ורק במקום צורך הוא סובר להקל כדעת מרן. וזה גם כן הקו של האור לציון. וכבר דברנו כמה פעמים (ראה לדוגמא בשיעור מוצ"ש ויקרא תשע"ה סעיף ז והלאה) שיש כמה הוכחות ברורות שהלכה כדעת הסתם לגמרי. ובנידונו שמרן כתב "יש ויש" הלכה כה"ש בתרא. וכך כתב בשו"ת הרמ"ע מפאנו (סי' צז), רבינו מנחם עזריה מפאנו, היה בן שלשים כשמרן נפטר, והוא

הוא אשר יעץ על עם ישראל עצה רעה ומאחר והיה מכשף גדול עשה בכישופים שלו איזה מן כישוף ששום עבד לא יוכל לברוח ממצרים, והוא הבטיח להם כי לעולם לא יצא ישראל ממצרים.

ולכן כתוב ביציאת מצרים אני ולא מלאך אני ולא שרף כי בכשפים של בלעם לא יכלו לצאת ממצרים, הוא קשר אותם בשלשלאות דפרזלא, ולזה רצה בלעם ללעוג לו הנה העם היוצא ממצרים, אתה אמרת שלעולם לא יצאו והנה יצאו, אבל בכל זאת בא תקלל אותם "אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ" לא אמר ודאי אלא אולי. וכשהגיע בלעם אמר "מה אקב לא קבה אל", וכשראה את ישראל שכן לשבטיו, ופרש"י ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, עלה בליבו שלא לקלל, ואמרו המפרשים מה החשיבות שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, ואמרו המפרשים דהכוונה היא לפי מה שאמרו רבותינו שהקב"ה אומר לעם ישראל בני פתחו לי פתח בתשובה כחודה של מחט רק תתחילו עם החזרה בתשובה ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, אם אדם מישאל מראה רק רצון כל שהוא לתשובה ופותח רק פתח קטן פותחין לו מן השמים פתחים גדולים לקרבו ולהכניסו תחת כנפי השכינה. וזה הפירוש אין פתחיהם מכוונים שהם לא דומים זה לזה בעד פתח קטן פותחין פתחים גדולים ראה בלעם כמה חשובים ישראל לפני הקב"ה, ומה ההדגשה כפתחו של אולם.

הסבירו הממפשים כל השערים במקדש היה להם דלתות מלבד האולם שלא היו לו דלתות והיה תמיד פתוח וזה הכוונה אם יש לאדם מישאל זיק של רצון טוב פותחים לו פתח שלעולם לא יסגר. עם כל הברכות שברך את ישראל מהמכה שנתן להם, בסוף ניכר שכל ברכותיו הוא התכוין לקלל, והקב"ה שם חכה בפיו, וכמ"ש לכה אינעצר אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים, ופירש"י אלוהיהם של אלו שונא זימה.

וצריך ביאור אי משמע שרצה להכשילם בזימה. ואמרו המפרשים כי ידוע שישראל נשא גויה הילד נחשב לגוי, וז"ש אשר יעשה העם הזה את עם ישראל תהפוך אותו לעמך, ע"י נישואי תערובת כשיתערבו בגויים, אבל דבר זה נעשה לצערנו באחרית הימים שבהרבה מקומות ישנם נישואי תערובת רח"ל, ולכן צריכים להקפיד על כל מה שהקפידו רבותינו על מגע הגוי ביין ועל בישולי הגויים כדי להיבדל מן הגויים, כמ"ש "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" ונזכה לגאולה השלימה בכ"א.

בפרשתנו השבוע נקרא בעז"ה "וירא בלק בן ציפור את אשר עשה ישראל לאמורי".

שואל הרב כלי יקר מה כל כך בלק התפעל ממה שעשה ישראל לאמורי יותר משאר ניסים ונפלאות שנעשו לאבותינו, הלא ניסי מצרים עשר מכות שהביא על המצרים והטביע אותם בים, היו יותר גדולים ממה שעשו לאמורי, ולמה לא התבונן בגדולות ובנצורות האלו, ושאלה שניה אם נתבונן בתורה שהקב"ה רוצה להודיע משהו לעם ישראל הוא אומר בני ישראל, "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם". ולמה כאן הוא מכנה אותם בשם ישראל.

והסביר פירוש אחר לגמרי כי מה שכתוב "וירא בלק בן ציפור" הוא ישב והתבונן בעם ישראל, לא רק מזמן שבאו למצרים, הוא הסתכל לשורשים של עם ישראל שהם אבות העולם, והוא ראה שהם מנצחים בכל המלחמות נגד הטבע. אמר בוודאי יש להם איזה נשק סודי, אבל איך אפשר לדעת מה הנשק הסודי שיש להם, הוא אמר אצלם הכל כתוב בתורה שלהם. הוא התבונן במלחמה שניהל יעקב אבינו ע"ה עם אנשי שכם שהיו שמעון ולוי, אחד בן יג' ואחד בן יד' וניצחו את כל אנשי שכם, וכמ"ש "ויבואו על העיר בטח ויהרגו כל זכר", איך זה יכול להיות, המשיך יותר להתבונן בתורה בשעה שבירך יעקב את בניו הוא אמר ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי, ואומר התרגום בצלותי ובבעותי, כי התפילה נמשלה לחרב וקשת, בזה בלק הבין מה הכוח של עם ישראל, לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר ה'. כוחם של עם ישראל הוא רק בפה ע"י שמתפללים להקב"ה, והקב"ה מושיע אותם. וז"ש וירא בלק בן ציפור את אשר עשה ישראל לא הכונה לעם ישראל, אחרת היה צריך לומר בני ישראל, אלא הכונה ליעקב אבינו שנאמר "לא יעקב יאמר שמך כי אם ישראל" לאמורי אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי שכוחם בפה אני צריך להביא ג"כ אחד שכוחו בפה, ותיכף שלח לשלוח לבלעם הרשע שהיה כוחו בפה. אבל כמה שהוא ידע שכוחו בפה הוא לא כל כך האמין בו, ולכן שהזמין אותו גם לעג לו קצת, אמר לו "הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ", ולכאורה מה היה צ"ל יצא ממצרים, מי לא ידע שיצאו ממצרים מה הוא מדגיש לו.

ואמר האור החיים הקדוש זיע"א ע"פ מה שאמרו רבותינו ג' יועצים היו לפרעה כשאמר "הבה נתחכמה לו" בלעם איוב ויתרו. ובלעם

המעוניינים לשמוע את שיעורם של הרב"ג הרב ברוך שרגא שליט"א והרב ישראל לורי שליט"א, חייגו: 0527-108-108

משפטי ישראל

הרב ישראל לורי שליט"א

להשתמש במה שהמשכיר לו הבעלים בכל זאת אינו רשאי לעשות בו מה שרוצה ויכול המשכיר להגביל אותו בדברים מסוימים, ופסקו הראשונים דין זה להלכה שהשוכר יכול להגביל את המשכיר בדברים מסוימים.

ולפי זה בנידון דידן נראה לומר שודאי שיהיה אסור לאותו אדם להעביר את הכרטיס לעוד אנשים שישתמשו בזה שהרי כל מה שנתנו לך את זה על דעת שלא תעביר אותו הלאה ויש בכוחם לאסור אותו בכך. ולכן להלכה אסור בשום פנים ואופן לעשות כן שחשיב לאיסור גזל גמור.

שאלה: אדם שהוא נכה צה"ל וכד' שמחמת זה קיבל כרטיס של הנחה מכל מיני דברים שיקנה וכדומה האם מותר לו להעביר את אותו כרטיס לאחרים שגם להם יעשו הנחה.

תשובה: יש צד לומר שיהיה מותר להעבירו שהרי נתנו לו את הכרטיס הזה שיעשה בו מה שהוא רוצה, והוא בעל הכרטיס, אבל מצד שני אפשר לומר שיהיה אסור לו לעשות כן שהרי כל הכרטיס נועד דווקא לאותו אדם ולא על דעת שיעביר לאחרים. אז הגמ' בבא מציעא בדף עט. וכן פ. יש שם כמה וכמה משניות לענין שוכר ומשכיר שמשמע שאפילו שיש רשות לשוכר

חידת השבוע

איך יתכן שאסור להנהיג בשני שוורים משום כלאיים אע"פ ששניהם מאותו מין?

חכמת הנפש ביהדות

מאת הרה"ג הרב יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

המשך שו"ת משבוע שעבר:

שאלה יא: הסוגל מְדַכְאוֹן הַנָּא מִיָּאֵשׁ מִמְּצָבוֹ, מָה רָאוּי לוֹמַר לוֹ עַל כֵּךְ?

תשובה יא: אחת הרעות החולות בכל סוג של דכאון היא העובדה, כי הכח הזה ניזון ממה שקרוי "חוק ההתמדה". גם כשהאדם פועל פעולות נכונות על-מנת להעלות את עצמו מיוון מצולתו, ממשיכות לתקופה (אורכה תלוי ברמת הדכאון) בעקשנות התופעות הדכאוניות. משום שנפש דכאונית איננה בדיוק קרקע-זריעה פוריה להרגשות התעלות ופריחה מהירות.

מעבר לזה, מי ששרוי במצב דכאוני, קצר-רוח ומר נפש מכדי להמתין. אין עצה ואין תבונה מלבד דברי רבן של ישראל זצוק"ל, באגרת לבחור "שאבד כל טעם וחיות בחייו".

"על כל סוגי עצות שיתנו לו צריך שידע שזה רפואה. ומוכרח להתחיל בה לשם רפואה - גם בלי שירגיש טעם. ואח"כ במשך הזמן ימצא טעם. כי בפתע פתאום לא ישיג טעם בשום דבר".

על כן יש לחש בתופעה זו להתפלל, לשפוך שיחו, לקרוא תהילים וכיוצא ואף שאין לו כל רגש בדבר, כי בכך מעט מעט יתפתחו רגשותיו, ותקותו תתחזק להאמין באוהב הגדול - הקב"ה שיושיעו. שאלה יב

שאלה יב: מָה עוֹד יֵשׁ לְיַעֵץ עֲצוֹת מְעִשִׁיּוֹת לְסוֹגֵל מִ"דְּכָאוֹן"?

תשובה יב: עוד שתי עצות קטנות ויעילות, בחתימת הפרק הזה.

א. גבולות. מצב דכאוני הוא במהותו מצב של הידרדרות. ישנה חשיבות עליונה לשמירה כלשהיא על מסגרות חיצוניות. החשוב מכולם - סדרי שינה וקימה יציבים וקבועים. סדרי לימוד, תפילה ואכילה. ניתן כמובן להקל בתקופה כזו בפרקי הזמן של כל אחד מסדרי היום, חצי שעה במקום שעתיים. אבל השלטת סדר, נוקשה ככל האפשר (ואפשר!) היא קריטית בתקופה המעורערת הזו.

החדוש המופלא במערכת הדכאונית טמון בכך, שככל שרבה ומתעצמת ההתנגדות הפנימית להתעסקות שכלית רוחנית, עשוי

מאבק קצר והדבקות כלשהיא לעיסוק רוחני - לרומם את הנפש מעבר לכל מה שהיא מחוללת בקרב שאר האדם.

ב. קי"ל, "דאגה בלב איש ישיחנה".

מה נותנת השיחה?

יסורים שיש עמם מתח - אינם חולפים ועוברים. הם מטעינים את נפש האדם במערכות לחצים. שיחה מביאה להתפרקות מתחים פנימית, ושחרור אדים רבים מסיר הלחץ הנפשי. לכן אין כל כך חשיבות למקצועיותו של השומע, כמו לרמת העניין וההקשבה שהוא נחון בה. בחצרותינו פועל מוסד טלפוני אנונימי נפלא "אוזן קשבת", המעניק שירותי הקשבה (לעתים גם ייעוץ) נפלאים. השרות הזה הוא מקצועי בהחלט. (בגבולות ה"עזרה ראשונה" שקבע לעצמו. לעתים גם יותר).

מי שפונה לעזרה טלפונית - לא ימצא בה רפואה שלמה, אבל הוא יכול בהחלט לשאוב ממנה הקלה ותמיכה נפשית, לצד עבודתו העצמית.

המעוניינים להיפגש עם

הרה"ג **יעקב ישראל לוגאסי שליט"א**

לעיצה ותושיה בכל תחומי החיים
(ללא תשלום)

וכן להזמנת **חוגי בית**

ניתן להתקשר: **054-8461113**

פתגם השבוע:

רבי נחמן מברסלב

יכולים לצעוק בקול דממה דקה

לחיות בבריאות

פינת צמחי מרפא - כמון

אופן שימוש לתה:

בסרי לנקה קולים את הזרעים ומרתיחים אותם במים, כך מכינים תה שאמור לשכך כאבי בטן חריפים.

גזים במערכת העיכול ולכל בעיה אחרת בקיבה

להרתיח במשך 5-10 דקות כפית זרעים בכוס מים ולשתות מספר פעמים ביום.

חיזוק הגוף: לבשל זרעי כמון ביין אדום ולשתות מספר פעמים ביום. חיזוק הרחם לאחר הלידה: לטגן חביתה עם שתי בצים, לפזר לקראת הסוף שתי כפות כמון ולאכול.

תיאור הצמח: כמון הוא צמח תבלין הנמנה על משפחת הסוככיים. מוצאו באזור הים תיכוני. כמון היווה מרכיב בטכניקות חניטת המומיות המצריות. במהלך ההיסטוריה היה לכמון תפקיד חשוב במזון וברפואה.

סגולותיו הרפואיות: צמח הכמון משמש ברפואה העממית להקלת כאבי בטן ברפואה העממית של איראן כמון משמש להקלת כאבי שיניים בעבר האמינו שכמון המוסף לחלב חם עוזר נגד הצטננות. כמו כן האמינו ששתיית תה כמון עוזר לזרוז צירים אצל אישה שעברה את תאריך הלידה הצפוי. **לשמן האתרי** המופק מהכמון יכולת פעולה נגד חיידקים הפוגעים באדם. **לזרעי הכמון** יכולת נוגדת עוויתות. זרעי כמון באופן מסורתי שימשו לשיפור העיכול מחקר הראה כי כמון יכול להאיץ הפרשה של אינזימי בלבב. החיוניים לעיכול טוב וספיגת חומרים חיוניים מחקר אחד בחיות מעבדה הראה כי כמון יכול להגן מהתפתחות סרטן הכבד והקיבה. מעט מאד מחקרים נערכו על תבלין זה בהקשר לסגולותיו הרפואיות.

לכמון יוחסו גם תכונות רפואיות וקוסמטיות, בין היתר ייחסו לכמון יכולת להבהיר את עור הפנים וסטרונדטים רומאים רבים ניסו לשכנע את המורים שלהם שלמדו כל הלילה, באמצעות שימוש בצמח הכמון.

כִּי טוֹב בְּעֵינֵי ה' לָכֶרֶךְ אֶת יִשְׂרָאֵל (פרק כד פסוק א).

ומרוב שהיו הברכות שגורות על פיו של מרן, כמה פעמים אנשים נושעו מברכותיו של מרן, אף בלי לדעת שהם זקוקים לישועה! וכפי שסיפר החזן היקר הרה"ג יהודע בוטה שליט"א, אשר במשך 16 שנה זכה לכהן כשליח צבור קבוע בבית מדרשו של מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א, לפני כמה שנים בידיה הוה עובדא, בשבת אחת משפחתו נסעו מחוץ לעיר לשבות במקום אחר בשל שמחה משפחתית, ורבי יהודע נשאר לבדו בירושלים בשבת, מפני שלא רצה להפסיד את התפלות עם מרן, אבל לא סיפר למרן על כך שמשפחתו נסעו לשבת. והנה ביום שבת לאחר תפלת מוסף, ניגש רבי יהודע למרן זיע"א, ומרן בירכו ברכת "חזק וברוך", ולאחר מכן הוסיף ואמר לו: "אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום". רבי יהודע התפלל בלבד על תוספת תיבות אלו, אבל לא שאל מאומה. והנה במוצאי שבת אשתו התקשרה אליו מבוהלת כולה, ורק התחילה לדבר, ומיד נותקה השיחה, וגם כאשר ניסה לחזור וליצור קשר, היה זה ללא הצלחה, רבי יהודע נבהל מאוד, ולאחר כמה בירורים נודע לו, שהרכב שנסעו בו אשתו ושאר בני המשפחה התגלגל מהכביש לתוך הוואדי, אך ראה זה פלא, כולם יצאו בריאים ושלמים ב"ה, ואפילו לא היו צריכים להתפנות לבית החולים. אז נזכר רבי יהודע בברכה שבירכו מרן בבוקר "אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום", כאשר עכשיו הוא גם הבין את משמעות הדברים במלוא עוצמתם (מפי בעל המעשה – הרה"ג יהודע בוטה שליט"א, בכינוס "יום שכולו תורה" ז' אייר תשע"ד בכרמיאל).

מתוך קונטרס "אור-לי" שנכתב ע"י הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א מחבר ספר "אבי בעזרי" ניתן להשיג את הספר בטל. 077-2009778

אנחנו משפחה של 13 נפשות בדירה של 3 חדרים, וכבר למעלה מ-10 שנים שאנו מחכים ומנסים לקבל אישורי בניה, וכל פעם יש עיקוב אחר, יום אחד התקשרתם אלי ובקשתם ממני תרומה של 92 שקלים כל חודש למשך שנה, ואני בדיוק יצאתי מהעירייה והחלטתי שאני אתרום לכם ואולי בפעם הבאה שאבוא לעירייה לא אצא מאוכזב. והנה כך היה, כעבור יומיים באתי לעירייה כפי שאמר לי הפקיד ואני יוצא עם אישור שמקדם את העניין וכעבור חודשיים היו בידי את כל האישורים לבניה. ישתכך שמו. ידעתי שארגון יד עזרא ושולמית זהו ארגון של חסד אמיתי, והנה ראיתי זאת בחוש מול עיניי.

בהערכה גדולה. נתנאל מ מרחובות.

באתי להודות לכם בזאת בזכות שתרמתי לבית החם שלכם, ומאז שהילדים היתומים התחילו להתפלל עלי נעלמה ממני המחלה המפחידה. תודה רבה ה' ישלם לכם כגמולכם.

בעילום שם.

אם גם לכם יש סיפור של ברכה וחסד לזיכוי הרבים שילחו למייל: betmaran1234@gmail.com

**מזכרת מיוחדת
לארועים מיוחדים.**

**המותנה המושלמת
לסוף שנה, במחיר מיוחד
למזמינים בכמויות**

**2 דגמים מפוארים
...
אפשרות להטבעת
הקדשה בברכה**

**התהילים
המפואר
"בית מרן"**

חייג והזמן עכשיו:

02-5800095

ספר תהילים "בית מרן" הכולל בתוכו תיקונים גדולים וסגולות נפלאות לכל השנה ויתן לך מענה לכל בקשותיך!

עכשיו!
במחיר מובצע
20 ₪ בלבד!

סגולה מיוחדת לערוך פדיון נפש

הפדיון יערך בכ"ב בתמוז ע"י רבני ואברכי כולל "בית מרן" שיהפכו עולמות למזן ישועתכם, והרבה ראו ישועות מתיקון זה.

המסוגל לפרי בטן, ברכה הצלחה, פרנסה טובה, ביטול עין הרע וכן מסוגל מאוד מאוד לבטל מחלות קשות ורעות.

ותזכו בעז"ה לישועות גדולות בקרוב.

להשתתפות חייגו: 02-6502728

לקבלת העלון במייל הינם שלחו לכתובת מייל: betmaran1234@gmail.com

כל התורה
אצלך בטלפון
אחד...

יש קונה עולמו בשעה אחת...

אם ברצונך לשמוע שיעורי תורה והרצאות
ממיטב הרבנים והמרצים:

- ♦ הלכה יומית ♦ פרשת שבוע ♦ חינוך הילדים ♦ שלום בית
- ♦ אגדות וסיפורים על מרן זיע"א. וכן לשמוע את שיעורו השבועי של מורנו ורבינו הראשל"צ **רבי יצחק יוסף שליט"א**

התקשרו לקו "בית מרן" **108-108-0527**

השיעור השבועי בשידור חוזר: שלוחה 21

השיעור השבועי בשידור חי: שלוחה 84

המעוניין לברר את מוקד הפצת העלון באזור מגוריו חייג לטל: 02-6502728

זהירות בדרכים

נהג יקר!

זיהית הולך רגל
על המדרכה
וניכר מהתנהגותו
כי הוא מתכוון לחצות?
עצור לפני מעבר החצייה
ותן לו זכות קדימה!

פעולות מרן יוצאים בסידרת דיסקים
לזיכוי הרבים

**בהלכות ברכות
השכמת הבוקר
ומועדי השנה**

2 חלקים
ב-10 ש"ח
בלבד

מוגש ומוסבר בצורה ברורה ורהוטה
מפי הרב ישראל לורי שליט"א

חייג והזמן עכשיו:

02-5800095

משלוחים חינם בכל רחבי הארץ

"יש קונה עולמו בשעה אחת"

**מצוות
פדיון שבויים
אמיתית!**

**מעונינים בשמירה
על בתיכם!?**

היו שותפים בשמירה על בת
ישראל, וקבלו מאיתנו מזוזה
מבורכת על ידי רבנים גדולים
לשמירה על בתיכם.

זעקתה של בת ישראל
הבוקעת מהכפר הערבי העוין
מחרישה אוזניים...
אך איש אינו שומע אותה...

**ארגון לומדים וחוזרים
עונים לזעקתה!**

בהמלצתם של גדולי ישראל שליט"א

אחותכם בצרה, אל תעלימו עין!
חייגו עכשיו והצטרפו למצוות פדיון שבויים

ותזכו להגנה על בתיכם!

לומדים וחוזרים 02-5425800

